

[Glistrup]

folk, der havde gjort en særlig ærefuld indsats et eller andet sted inden for kunst og videnskab, eller hvad man nu kunne tænke sig til, skulle have hædersgaver, sociale ydelser osv.

Man kan glimrende netop inden for sådan noget som DSB tænke sig til, at man giver en ydelse, for generalomkostningerne er der under alle omstændigheder, populært udtrykt i den korte vending: togene kører jo alligevel. Men de, der skal have fribefordring, skal i hvert fald ikke være nogle, som selv sidder så nær ved beslutningsprocessen som dem, der færdes i kredsene omkring ministre og folketingsmedlemmer og tidligere ministre og folketingsmedlemmer.

For det fjerde er det måske sådan, at den nuværende trafikminister ikke interesserer sig særligt for, hvordan den lov, der er under hans ressort, bliver administreret. Men de trafikministre, der har siddet og administreret denne sag her, har handlet klarere lovstridigt, end der er tale om i den sag, der er for en kommissionsdomstol i øjeblikket, imod adskillige trafikministre. Sådan som folkettinget har udformet statsbaneloven, er det så ganske klart i modstrid med statsbaneloven, hvad man foretager sig på dette område fra ministeren for offentlige arbejders side.

Det er således, at § 43, stk. 1, nævner 3 grupper, som har fribefordring, nemlig dem, der aktuelt er i kongehuset, dem, der aktuelt er ministre, og dem, der aktuelt er folketingsmedlemmer, og så er der et stykke 2, der siger, at for så vidt angår den største gruppe, kongehuset, kan det yderligere af ministeren udvides til at gælde dem, der indehaver stillinger under hofstaterne.

Derefter må man ganske klart slutte modsætningsvis, at den omstændighed, at man er under nr. 2 og 3, altså at man er minister eller folketingsmedlem, kun kan kvalificere til at få disse frikort, så længe man aktuelt er medlem af folkettinget eller aktuelt sidder i regeringen, og der må slutes ganske aldeles klart modsætningsvis, som § 43 er opbygget, til, at det er en klar ulovlighed, den nuværende trafikminister og hans forgængere har begået, når de sidder dér og kaster i grams disse fribefordringsbeviser til dem, der tidligere har været ministre, og dem, der tidligere har været folketingsmedlemmer. Vil man virkelig give dem noget, så må man sørge for,

at der kommer en lovhjælp. I øjeblikket er der lovhjælp for det stik modsatte.

Det støttes yderligere, når man læser videre i § 43, stk. 2, hvor der står, at man i enkelte tilfælde, hvor omstændighederne særlig taler derfor, kan indrømme fribefordring.

Man kan ikke uden videre ganske generelt sige, at fordi man i en eller anden periode har været minister eller folketingsmedlem, er det noget, der ganske generelt gives frikort på, sådan som det sker.

Når man så læser § 43, stk. 2, videre, henvises der til institutioner eller personer, der deltager i arbejde til fremme af humane, videnskabelige, kunstneriske eller lignende formål. Jeg tør rolig sige, at det at være minister eller folketingsmedlem hverken er at være human, videnskabelig, kunstnerisk el.lign., så man er helt fjernt fra det, det drejer sig om. Endelig kommer der en regel om DSBs personale og dets familier, og det falder heller ikke herindunder.

Derfor er det, som man i øjeblikket har gjort, og som altså fru Anne Grete Holmsgård nu påberåber sig materniteten til at have afsløret over for offentligheden – det kan også godt være, ære den, der æres bør, vi skal da kun være glade for, at det er trukket frem – at man i det gedulgte har lavet et lovbrud til støtte for sig selv og sine egne, som sidder én nærmest, og det er så forargeligt, at jeg godt kan forstå, at ministeren ikke tør gå ind på en saglig argumentation, men kun kan sige, at det interesserer ham virkelig ikke, hvad det er for nogle magtgreb, og hvad det er for nogle tilskud til uhensigtsmæssige, urimelige formål, som man giver fra hans ministeriums side. Det har ikke hans interesse, og det svarer ganske til min opfattelse af i hvert tilfælde den nuværende minister for offentlige arbejder og måske hele ministeriet.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil lige sige til hr. Glistrup, at jeg sagde ikke, at det løser alverdens problemer, og hverken raketter eller saltvandssø har jo noget med frynsegoder at gøre.

Så vil jeg præcisere, at jeg er enig med hr. Glistrup i, at vi skal have frynsegoderne væk. Jeg finder det ikke rimeligt, at man får frynsegoder ved siden af det vederlag, man får herinde for politisk arbejde, og jeg finder det